קיצור שלחן ערוך — דין יולדת ומפלת

קיצור שלחן ערוך · להדפסה · מבית דוד

יוֹלֶדֶת, בֵּין יָלְדָה וָלָד חַי בֵּין וָלָד מֵת, וָאַפִלּוּ נֵפֶל, אֲפִלּוּ לֹא רָאֲתָה דָם, הֲרֵי הִיא טְמֵאָה טָמֵאת לֵדָה. וּמִצַּד הַדִּין אִם הָיָה הַוָּלָד זָכָר, הִיא טְמֵאָה שִׁבְעַת יָמִים מִשּׁוּם לֵדָה, וְאַחַר כָּךְ יְכוֹלָה לִסְפֹּר שִׁבְעָה נְקִיִּים וְתִטְבֹּל. וְאִם הָיָה נְקֵבָה, הִיא טְמֵאָה אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם מִשּׁוּם לֵדָה, וְאַחַר כָּךְ סוֹפֶרֶת שִׁבְעָה נְקִיִּים וְטוֹבֶלֶת. וְיֵשׁ מְקוֹמוֹת שֶׁנּוֹהֲגִין שֶׁאֵינָן טוֹבְלוֹת תּוֹךְ אַרְבָּעִים יוֹם לְזָכָר וּשְׁמוֹנִים יוֹם לִנְקֵבָה. וּבְמָקוֹם שֶׁהַמִּנְהָג הַזֶּה הוּא מָסְכָּם אֵצֶל כֻּלָּם, אֵין לְהָקֵל, כִּי יֵשׁ קְצָת טַעַם בָּזֶה. וְעַל כָּזֶה נֶאֱמַר, שְׁמַע בְּנִי מוּסַר אָבִיךָ וְאַל תִּטֹּשׁ תּוֹרַת אִמֶּךָ. אֲבָל בִּמְדִינוֹתֵינוּ, אֵין בָּזֶה מִנְהָג קָבוּעַ. וּמַה שֶּׁיֵּשׁ בִּקְצָת מְקוֹמוֹת מִנְהָג, שֶׁלֹּא לִטְבֹּל עַד לְאַחַר שִׁשָּׁה שָׁבוּעוֹת לְזָכָר וְתִשְׁעָה שָׁבוּעוֹת לִנְקֵבָה וְכַדּוֹמֶה, לְמִנְהָגִים כָּאֵלּוּ אֵין לָהֶם שׁוּם טַעַם, וּכְבָר נִתְבַּטְלוּ בִּקְהִלּוֹת קְדוֹשׁוֹת עַל יְדֵי גְּאוֹנִים זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה.

יֵשׁ אוֹמְרִים, שֶׁצָּרִיךְ לִפְרוֹשׁ מֵאִשְׁתּוֹ לֵיל אַרְבָּעִים וְאֶחָד לְזָכָר וְלֵיל שְׁמוֹנִים וְאֶחָד לִנְקֵבָה, מִפְּנֵי שֶׁאָז אִכָּא חֲשָׁשָׁא, שֶׁמָּא תִּרְאֶה דָם כְּמוֹ בִּשְׁעַת וֶסְתָּהּ, וְיֵשׁ חוֹלְקִין. וּבַעַל נֶפֶשׁ יָחוּשׁ לְעַצְמוֹ. וְאִם הִפִּילָה סָפֵק זָכָר סָפֵק נְקֵבָה, יִפְרוֹשׁ לֵיל אַרְבָּעִים וְאֶחָד וְלֵיל שְׁמוֹנִים וְאֶחָד.

אִשָּׁה שֶׁהִפִּילָה אֵיזֶה דָּבָר, אֲפִילּוּ אֵין בּוֹ צוּרַת וָלָד כְּלָל, אֶלָּא כְּמוֹ חֲתִיכַת בָּשָׂר אוֹ עוֹר וְכַדּוֹמֶה, צְרִיכָה לְהַחְמִיר וּלְהַחֲזִיק אֶת עַצְמָהּ בְּטָמְאַת לֵדַת נְקֵבָה, אוֹ תַּעֲשֶׂה שְׁאֵלַת חָכָם, כִּי לִפְעָמִים יֵשׁ לְהָקֵל. וְכֵן אִם הִפִּילָה וָלָד וְאַחַר כָּךְ שִׁלְיָא, אַף עַל פִּי שֶׁהַוָּלָד הָיָה זָכָר, צְרִיכָה לָחוּשׁ לְטָמְאַת לֵדַת נְקֵבָה מִשּׁוּם הַשִּׁלְיָא, אוֹ תַּעֲשֶׂה שְׁאֵלַת חָכָם.

אִשָּׁה שֶׁבָּרוּר לָהּ שֶׁאֵינָהּ מְעֻבֶּרֶת וְטָבְלָה לְבַעְלָהּ, וּבְתוֹךְ אַרְבָּעִים יוֹם הִפִּילָה, אֵינָהּ חוֹשֶׁשֶׁת לְלֵדָה, כִּי אֵין הַוָּלָד נוֹצָר בְּפָחוֹת מֵאַרְבָּעִים יוֹם, אֲבָל טְמֵאָה נִדָּה. וַאֲפִלּוּ לֹא נִרְאָה דָם, מִסְתָּמָא הָיָה קְצָת דָּם, אֶלָּא שֶׁנֶּאֱבַד, כִּי אִי אֶפְשָׁר לִפְתִיחַת הָרֶחֶם בְּלֹא דָם.